

សង្ឃឹរកៅដានីយ៉ែល — លេខ ប៉ែតសិបបួន

ការបរិកសម្មងងអំពីបុរេបុរេដូចនៃព្រះហស្តចារីដបនាក់៖
ដំណើរដ៏ជុរលឿនមួយតាមរយៈបុរេវត្ថុសាស្ត្រអង់គ្លេស

Jeff Pippenger
2024-02-20

រឿងបុរេបុរេបង្ហាញអំពីសុភវិញ្ញាណចារីទាំងដប់
បង្ហាញអំពីបទពិសោធន៍របស់បុរេវត្ថុសាស្ត្រអង់គ្លេស

«បុរេវត្ថុសាស្ត្រព្រះហស្តចារីដបនាក់ ក្នុង ម៉ាថាយ 25
ក៏បង្ហាញពីបទពិសោធន៍របស់បុរេវត្ថុសាស្ត្រអង់គ្លេសផងដែរ»។ The Great Controversy,
393.

ពួកអង់គ្លេសមិនឱ្យមានបំពេញពាក្យបុរេបុរេដូចនោះយ៉ាងគ្រឹមត្រូវតាមអក្សរនីមួយៗ។

«ខ្ញុំជឿជាក់ថាបុរេវត្ថុសាស្ត្រព្រះហស្តចារីដបនាក់រឿងបុរេបុរេបង្ហាញអំពីសុភវិញ្ញាណចារីទាំងដប់
ដល់ក្នុងនោះបុរេវត្ថុសាស្ត្រព្រះហស្តចារីដបនាក់ទៀតល្អឯងខ្លះៗ
រឿងបុរេបុរេបង្ហាញបន្ថែមសម្រេច និងនឹងសម្រេចយ៉ាងគ្រឹមត្រូវតាមអក្សរគ្រប់បុរេវត្ថុ
ពីព្រោះវាមានការអនុវត្តជាពិសេសចំពោះសម័យនេះ ហើយដូចជាសាររបស់ទេវតាទីបីដដែល
វាមានសម្រេច ហើយនឹងបន្តជាសច្ចៈក៏ពិតសម្រាប់សម័យបច្ចុប្បន្ននរណាដែលចង់បញ្ចប់នៃកាលកំណត់»។ Review and Herald, August 19, 1890.

បុរេវត្ថុសាស្ត្រព្រះហស្តចារីដបនាក់ តំណាងឲ្យចលនារបស់ទេវតាទីបី
ហើយចំណុចផុតចេញពីក្រុមហ៊ុននៃប្រមា គឺថា តើព្រះហស្តចារីទាំងនោះមានបុរេវត្ថុ
ដល់ជាសារនៃក្រុមហ៊ុន។

«មានលោកមួយកំពុងដកស្រង់ក្នុងអំពើទុច្ចរិត ក្នុងការបោះបង្គោលនៃ
និងការរងរង នៅក្នុងសូម្បីតែស្នាមដៃនៃចក្រភពលោក—ដកស្រង់ ដកស្រង់។
តើអ្នកណាខ្លះកំពុងមានការឈឺចាប់ក្នុងព្រលឹង ដើម្បីដាស់តឿន?
តើសំឡេងណាមួយទៅដល់ពួកគេ? ចិត្តរបស់ខ្ញុំជឿជាក់ថាបុរេវត្ថុសាស្ត្រ
នៃពេលវេលាដែលសញ្ញានឹងប្រកាសថា “មើល! កូនកំលោះមកហើយ;
ចូរចេញទៅជួបទ្រង់ចុះ!”។ ប៉ុន្តែ អ្នកខ្លះនឹងមានពន្យារពេលក្នុងការទទួលយកបុរេ
ដល់សម្រាប់បំពេញចង្អុលរបស់ខ្លួនឡើងវិញ ហើយនៃពេលវេលាដែលយើងគ្រប់គ្នា
ពួកគេនឹងឃើញថា ចិត្តលក់ខ្លះ ដល់បុរេវត្ថុសាស្ត្រតំណាងឲ្យ
មិនអាចផ្ទេរឲ្យគ្នាបានឡើយ។ បុរេវត្ថុសាស្ត្រគឺជាសច្ចៈក៏សុចរិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។
វាតំណាងឲ្យចិត្តលក់ខ្លះ ហើយចិត្តលក់ខ្លះមិនអាចផ្ទេរឲ្យបានឡើយ។
គ្មានមនុស្សណាម្នាក់អាចទទួលបានវាសម្រាប់អ្នកដទៃបានទេ។ ម្នាក់ៗត្រូវតែទទួល
បានសម្រាប់ខ្លួនឯងនូវចិត្តលក់ខ្លះដល់បានសម្រាប់អ្នកដទៃពីគ្រប់ស្ថានបុរេវត្ថុ
ក៏ដូចជាប្រាសាទ»។ Bible Echo, May 4, 1896.

«បុរេវត្ថុ» ក្នុងរឿងបុរេបុរេដូចនោះ តំណាងឲ្យ «អត្ថបទ» ហើយក៏តំណាងឲ្យ
«សច្ចៈក៏សុចរិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ» ផងដែរ។ អត្ថបទដែលបានបរិសុទ្ធ ត្រូវបានបង្កើតឡើង
ដោយអ្នកទាំងឡាយដែលបរិភោគព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះប៉ុណ្ណោះ។

ញកែកកកចេញឲ្យបរិសុទ្ធច ដោយសច្ចក្រឹតិសុចរិតរបស់ទ្រង់៖
ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ជាសច្ចក្រឹតិ។ យ៉ូហាន 17:17។

“បុរេង” គឺជាសាររបស់ព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះផងដែរ។

«ព្រះជាម្ចាស់គួរឲ្យមានបង្គំអាប័កិតិយស
នៃពេលវេលាដែលយើងមិនទទួលយកសារដដែលៗទៀតនោះទេ។ ដូច្នេះ
យើងបានបដិសេធបុរេងមាស ដដែលៗទៀតចង់ចាក់បង្ហូរចូលទៅក្នុងព្រលឹងរបស់យើង
ដើម្បីឲ្យយើងគ្រប់គ្រងក្រែងក្រើរនៃដល់អស់អ្នកដដែលៗចិត្តនៃក្នុងសច្ចក្រឹតិដ៏ឆ្លាត។
Review and Herald, July 20, 1897.

“បុរេង” គឺជាសារនៃព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ
ដដែលនាំមកនូវក្រុមមានដ៏បរិសុទ្ធនៃសច្ចក្រឹតិសុចរិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។
នៃក្នុងឧទាហរណ៍ជាអំពីព្រហ្មមចារិកដ៏បំផុត ដដែលគឺជាព្រះបន្ទូលនាំយកហោហេតុ
ជំពូកទីពីរផងដែរ នោះ សារនៃសម្បកែកណ្តាលអធិការ
ដដែលជាសារនៃសច្ចក្រឹតិសុចរិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ដូចដែលគួរឲ្យមានគំណាងដោយសាររបស់ Jones
និង Waggoner នៃក្នុងការបោះពុម្ពឆ្នាំ 1888។

«ព្រះអម្ចាស់ ក្នុងព្រះមត៌កាដ៏ធំរបស់ទ្រង់
បានផ្សព្វផ្សាយសារដ៏មានតម្លៃយ៉ាងខ្ពស់មួយមកកាន់បុរាណសុភមង្គលរបស់ទ្រង់
តាមរយៈអំណើចនៃ Waggoner និង Jones។
សារនេះគឺដើម្បីនាំយកព្រះអង្គគ្រប់គ្រងនៃស្រុកប្រទេសនៃក្រុមម្ចាស់
គឺជាយញ្ញបូជាសម្រាប់អំពើហេតុនៃលោកិយទាំងមូល
មកដាក់បង្ហាញយ៉ាងលម្អិតលម្អនៃជាន់មុននៃចំពោះមុខលោកិយ។
វាបានបង្ហាញអំពីការរាប់ជាសុចរិតដោយសារជំនឿលើព្រះអ្នកធានា;
វាបានអញ្ជើញបុរាណជនឲ្យទទួលសច្ចក្រឹតិសុចរិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ដដែលគួរឲ្យមានសម្បជ័យ
ឲ្យយើងក្នុងការស្តាប់បង្គាប់តាមបទបញ្ញត្តិទាំងអស់របស់ព្រះ។
មនុស្សជាច្រើនបានហាត់បង្គាប់តាមបទបញ្ញត្តិទាំងអស់របស់ព្រះ។
ក៏ត្រូវបានដឹកនាំទៅកាន់ព្រះបុគ្គលដ៏ទៃទៅរករបស់ទ្រង់ គុណសម្បត្តិរបស់ទ្រង់
និងសច្ចក្រឹតិសុចរិតដែលមិនប្តូររបស់ទ្រង់ចំពោះគ្រួសារមនុស្សជាតិ។
អំណាចទាំងអស់គួរឲ្យមានបុរាណឲ្យសុចរិតនៃក្នុងព្រះហស្តរបស់ទ្រង់
ដើម្បីឲ្យទ្រង់អាចបុរាណអំណាចដ៏សម្បូរបែបដល់មនុស្ស
ដោយបុគ្គលអំណាចដ៏មានតម្លៃកាត់ចូលហែន គឺសច្ចក្រឹតិសុចរិតផ្ទាល់របស់ទ្រង់
ទៅកាន់ភូមិដ៏មានមនុស្សដដែលអសមត្ថភាព។
នេះជាសារដដែលព្រះបានបង្គាប់ឲ្យបុរាណទៅកាន់លោកិយ។
នេះគឺជាសាររបស់ទេវតាទីបី ដដែលគួរឲ្យមានសេចក្តីសង្ឃឹមខ្ពស់
ហើយអមដោយការចាក់បង្ហូរព្រះវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់ក្នុងវិសាលភាពយ៉ាងធំ»។
Testimonies to Ministers, 91.

សារនេះ គឺជាសារនៃក្បួនច្បាប់ចុងក្រោយ។

«ក្បួនច្បាប់ចុងក្រោយ» គួរឲ្យគិតលាក់មកលើបុរាណជនរបស់ព្រះ។
«ទេវតាដ៏មានប្រទេសភាពមួយ» គួរឲ្យចុះមកពីស្ថានសួគ៌
ហើយផ្សព្វផ្សាយដ៏ទាំងមូលគួរឲ្យមានបំភ្លឺដោយសិរីល្អអស់ទេវតានោះ។ Review and Herald,
April 21, 1891.

នរោត្តមលេខវេត្តមានអំណាចបានចុះមកនរោត្តមថ្ងៃទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១
ក្នុងរៀងរាល់ក្រោយបានចាប់ផ្តើមផ្តល់សេចក្តីសុំរំលង ហើយបុរសគតិសាស្ត្ររបស់ពួកមីឡូរាយក៍
ដូចដែលត្រូវបានគំរាមនរោត្តមក្នុងពាក្យប្រាប់បង្គាប់អំពីពុទ្ធបរិវារទាំងដប់
និងក្នុងហោហតុក ជំពូក ២ បានចាប់ផ្តើមកើតឡើងមុនដទៃទៀត។ នរោត្តមលេខវេត្តហើយ
ដដែលបុរសគតិសាស្ត្ររបស់ពុទ្ធនរោត្តមថ្ងៃក្រោយបានបរិភោគស្លៀកសំពត់ដែលស្ថិតនៅក្នុង
ដងរបស់ទេវតា ហើយដោយការផ្លាស់ប្តូរនោះ
ពួកគេត្រូវបានដឹកនាំឲ្យក្រឡប់ទៅកាន់ផ្ទះបុរាណរបស់យមោ
ហើយដូចនេះបានក្លាយជាអ្នកយាមដដែលត្រូវផ្តល់ត្រូវមាន។ ការពុទ្ធបានដោយត្រូវនោះ
គឺជាសាររបស់ឡៅឌីស ដដែលត្រូវបានអសោយគំរាមថាជាសម្បត្តិខ្មែរ។

ចូរសួរកែឲ្យខ្មោច កុំសន្សំសំចៃឡើយ លើកសំឡេងរបស់អ្នកឲ្យដូចត្រូវ
ហើយបង្ហាញបុរសគតិសាស្ត្ររបស់យើងឲ្យយើងអំពីលំដាប់របស់ពួកគេ
និងពូជពង្សយ៉ាងក្របឲ្យយើងអំពីហេតុរបស់ពួកគេ។ អសោយ 58:1

ចលនាកំណើតមុននៃវេត្តាមួយ និងទេវតាទីបី ចាប់ផ្តើមនៅ «គ្រាប់បញ្ចប់» មួយ។
នរោត្តមលេខវេត្ត មាន «ការកើនឡើងនៃចំណេះដឹង» មួយ
ដែលនឹងសាកល្បងជំនាន់ដែលកំពុងរស់នៅនាពេលនោះ ប៉ុន្តែត្រូវបានកំណត់ដឹងនោះ
ត្រូវបានបោះពុម្ពផ្សាយជាសារដែលបានរៀបចំជាផ្លូវការរួចហើយប៉ុណ្ណោះ។
បន្ទាប់មក សារដែលបានរៀបចំជាផ្លូវការនោះ «ត្រូវបានប្រទានអំណាច»
ហើយការប្រទានអំណាចនោះត្រូវបានសម្គាល់ដោយការយាងចុះមកនៃវេត្តាមួយ។
ការយាងចុះមកនៃវេត្តានោះកំណត់អត្តសញ្ញាណការពិភាក្សារបស់ហោហតុក
ហើយមនុស្សពីរក្រុមចាប់ផ្តើមកំណត់អត្តសញ្ញាណសារមួយ ដែលអាចជាសារពិត
ឬជាសារក្នុងក្បួនរៀងរាល់ក្រោយ។ បន្ទាប់មក
ពួកគេម្នាក់ៗក្លាយជាអ្នកយាមរបស់ពុទ្ធ ដដែលចាប់ផ្តើមផ្តល់សារត្រូវមានមួយ។

សារត្រូវពិតប្រាកដ
មានមូលដ្ឋានលើពន្លឺដែលបានគំរាមនរោត្តមតាមពីរបស់ហោហតុក។
វាគឺជាការពុទ្ធបានដល់ឡៅឌីស
ហើយជាការពុទ្ធបានដល់កំណត់អត្តសញ្ញាណអំពីហេតុរបស់បុរសជនរបស់ពុទ្ធ។
ការជជែកកែតម្រូវកាន់តែកើនឡើង រហូតដល់ការខកចិត្តលើកទីមួយ
ពេលនោះក្រុមមួយក្លាយជា «សន្និហតនៃអ្នកចម្លង»
ហើយអ្នកយាមពិតត្រូវបានហៅឲ្យវិលត្រឡប់ទៅកាន់កុត្តិក្នុងរូបរាងព្រះសារ
ដែលពួកគេធ្លាប់បានបង្ហាញមុនការខកចិត្តនោះ។
នរោត្តមលេខវេត្តមិនត្រូវបានប្រកាសឡើយ ពួកគេបានទទួលស្គាល់ថា ពួកគេស្ថិតនៅក្នុង
«ពេលពន្យារ» ហើយថា សារដែលមើលទៅដូចជាបានបង្ហាញនោះ
តាមពិតនឹងត្រូវបានសម្រេច ប៉ុន្តែតែម្តងប្រៀបធៀបចំពោះពុទ្ធ។
សារនោះបានអភិវឌ្ឍឡើងក្នុងរយៈពេលខ្លីមួយ
(ប៉ុន្តែទីនោះយ៉ាងណាក៏ដោយពេលមួយដដែល) ហើយនរោត្តមលេខវេត្តមានមកដល់
វាត្រូវបានគំរាមថាជាសារនៃ «សម្បត្តិកណ្តាលអធិបត្រ»
ដែលគ្រាន់តែជាការកើនឡើងនៃសារដែលបានចាប់ផ្តើមទទួលអំណាច
នរោត្តមលេខវេត្តបានចុះមក។

នរោត្តមលេខវេត្តមានមកដល់
ការបំបែកខ្លួនរវាងអ្នកដែលបានទទួលយកគ្នាទីជាអ្នកយាមពេលវេត្តាចុះមក

និងអ្នកដទៃមានបដិសេធ មានសម្បទាចេញលេញ។ ការបំបែកនោះបង្ហាញចំណុចដដែលគ្នា គួរមានបោះលើមនុស្សសម្បជនប្អូនមិនប្អូនពាន់នាក់ ជាមុននៃការបង្កព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធចុងក្រុង ដោយគ្មាន “ការរស់រវើក” ដដែលគួរមានដាក់លើព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធចុងក្រុង ដដែលមានចាប់ផ្តើមនៃពេលវេលាចុះមក។

បុរេគុតិសាស្ត្ររបស់ពួកមីលលីត គឺជាប្រភេទបង្ហាញអំពីភូមិភាគចុងក្រុង ក្នុងអំឡុងពេលនៃការបោះត្រាលើមនុស្សសម្បជនប្អូនស្រីប្អូនពាន់នាក់។ ក្នុងបុរេគុតិសាស្ត្រនោះ ការជជែកដេញដោលរបស់ហាហាគុក គួរមានផ្ទុកកែលម្អអំពីភូមិភាគចុងក្រុងមួយដដែលពិត និងមួយដដែលមិនពិត។ ប៉ុលមាន កំណត់អត្ថកថាព្រឹត្តិការណ៍ក្រុមមួយថាជាពួកដដែលមានសច្ចក្រឹតសុទ្ធជាព្រះសច្ចក្រឹតពិត ហើយក្រុមមួយទៀតជាពួកដដែលទទួលការបំភាន់យ៉ាងខ្លាំង ពីព្រោះពួកគេមិនមានសច្ចក្រឹតសុទ្ធជាព្រះសច្ចក្រឹតពិត ហើយដោយសារពួកគេមានជឿលើ «ការកុហក» មួយ។

ចលនាមីឡង់វ៉ាយក៏តំណាងឲ្យការរីកចម្រើននៃសេចក្តីពិត ដដែលកើនឡើងទាំងក្នុងចំណេះដឹង និងអំណាច ចាប់តាំងពី «ពេលវេលានៃបញ្ចប់» រហូតដល់ការចាក់បង្កព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធជនពេល «សម្បទាអធិការ»។ ចលនាមីឡង់វ៉ាយក៏មានកំណត់សញ្ញាសម្គាល់ជាក់លាក់មួយចំនួន ដដែលមានភាពស្របគ្នាទៅនឹងគ្នា ដូចជា «ពេលវេលានៃបញ្ចប់», ការផ្ទុកឲ្យសារនោះមានទម្រង់ជាផ្សាយការណ៍ តំណាងដោយ «ការកើនឡើងនៃចំណេះដឹង», «ការបំពាក់អំណាច» ដល់សារ ដដែលគួរមានសម្គាល់ដោយទេវតាមនាក់ចុះមក, «ការខកចិត្តលើកទីមួយ» ដដែលនាំឲ្យមានការណែនាំអំពីពាក្យប្រែប្រួលនៃក្រុមព្រះហស្តចារីទាំងដប់, ការចាក់បង្កព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដដែលគួរមានតំណាងថាជា «សម្បទាអធិការ», ហើយបន្ទាប់មកមាន «ការខកចិត្តលើកទីពីរ» ជាចុងក្រុង ដដែលនាំទីនោះ ទ្វារនៃសម័យកាលមួយគួរមាន «បិទ» ហើយទ្វារនៃសម័យកាលមួយទៀតគួរមាន «បើក»។

«ព្រះជាម្ចាស់មានបុរាណសារទាំងឡាយនៃវិវរណៈ 14 ឲ្យមានទឹកនុលងៃរបស់វានៅក្នុងខុសបែនទាក់នៃព្រះបន្ទូលទំនាយ ហើយក៏ចូលការបង្កាច់មិនគួរបញ្ចូលបំឡើង រហូតដល់ចុងបញ្ចប់នៃបុរេគុតិសាស្ត្រនៃដំនើរ។ សាររបស់ទេវតាទីមួយ និងទីពីរ នៅតែជាសេចក្តីពិតសម្រាប់សម័យនេះ ហើយគួរដំណើរទន្ទឹមគ្នាជាមួយនឹងសារដដែលបន្ទាប់មកនេះ។ ទេវតាទីបីប្រកាសការព្រមានរបស់គាត់ដោយសំឡេងខ្លាំង។ យ៉ូហានមាននិយាយថា “បន្ទាប់ពីការទាំងនេះ ខ្ញុំបានឃើញទេវតាមនាក់ទៀតចុះមកពីស្ថានសួគ៌ មានអំណាចយ៉ាងធំ ហើយផ្ទៃដីមានភូមិឡើងដោយសិរីល្អរបស់គាត់”។ ក្នុងការបំភ្លឺនេះ ពន្លឺនៃសារទាំងបីគួរមានបញ្ចូលរួមគ្នា»។ The 1888 Materials, 804.

ចលនាមីលលីត ដដែលជាគំរូនៃចលនានៃមនុស្សសម្បជនប្អូនមិនប្អូនពាន់នាក់ គួរមានចងក្រងជាមួយនឹងព្យាករណ៍អំពីពិរពាន់បិរយដូនាំ និងពិរពាន់បុរាណមុខនាំ នៅក្នុងដានីយ៍លើ ជំពូកទីបួន ខទីដប់បី និងដប់បួន។ «ពេលវេលាចុងបញ្ចប់» មានមកដល់នៃពេលបញ្ចប់នៃ «បុរាណដង» នៃសេចក្តីព្រះពិរោធរបស់ព្រះ ទាស់នឹងនគរខាងជើងរបស់អ៊ីស្រាអែល។ ការផ្ទុកឲ្យសាររបស់មីលលីតមានទម្រង់ផ្សាយការ

នៃឆ្នាំ 1831 មានមកដល់ពីររយមកឆ្នាំ បន្ទាប់ពីការបោះពុម្ពព្រះគម្ពីរ King James។

«លោក មីឡី

ដូចជាអ្នកទាំងឡាយដែលត្រូវបានជំរុញចេញដោយសារនេះនៅក្នុងបុរេសង្គមទី១១
កាលដំបូងមានគិតថា នឹងបំពេញបេសកកម្មរបស់លោកដោយការសរសេរ
និងបោះពុម្ពផ្សាយនៃក្នុងកាសែតសាធារណៈ និងក្នុងសៀវភៅបណ្តុះបណ្តាល។
ជាលើកដំបូង លោកបានបោះពុម្ពផ្សាយស្នាដៃរបស់លោកនៅក្នុង Vermont
Telegraph ជាកាសែតហ្វីស្តូរមួយ ដែលបោះពុម្ពនៅ Brandon, Vt.
នេះមានកំណើតឡើងនៅក្នុងឆ្នាំ 1831»។ John Loughborough, The Great Second
Advent Movement, 120.

ចលនានៃ «គ្រាប់បញ្ចប់» របស់វេតាទីប៊ី មានមកដល់ឆ្នាំ 1989

នៃគ្រាប់បញ្ចប់នេះពេលមួយរយមកឆ្នាំប៉ុន្មានឆ្នាំ ចាប់ពីការបោះពុម្ពឆ្នាំ 1863។

«មួយរយមកឆ្នាំ» ជានិមិត្តសញ្ញានៃ «បុរាណវិទ្យា»។

ចលនាទាំងពីរបានចាប់ផ្តើមដោយការបំពេញសម្រេចមួយនៃ «បុរាណវិទ្យា»។

សាររបស់ចលនាវេតាទីប៊ី ត្រូវបានរៀបចំឲ្យមានទម្រង់ផ្សេងៗគ្នានៅឆ្នាំ 1996

ដោយការផលិតជាសិរីអត្ថបទមួយដែលមានចំណងជើងថា «The Time of the End»

ដែលត្រូវបានបោះពុម្ពផ្សាយនៅក្នុងទស្សនាវដ្តីមួយឈ្មោះថា «Our Firm
Foundation»។ អត្ថបទទាំងនោះត្រូវបានបោះពុម្ពផ្សាយបន្ទាប់ពីសេចក្តីប្រកាសឯករាជ្យ

ក្នុងឆ្នាំ 1776 មានកំណើតឡើងពីរយមកឆ្នាំ។ សាររបស់ចលនាទាំងពីរ

ត្រូវបានរៀបចំឲ្យមានទម្រង់ផ្សេងៗគ្នា បន្ទាប់ពីបុរាណវិទ្យាមួយដែលមានការភ្ជាប់ដោយ
ផ្ទាល់ជាមួយសារដែលមានមកដល់នៃគ្រាប់បញ្ចប់នេះពេលពីរយមកឆ្នាំ។

ចំនួន «ពីរយមកឆ្នាំ» តំណាងឲ្យការភ្ជាប់ (តំណ) រវាង «បុរាណវិទ្យា»

នៃសេចក្តីព្រះពររំលោភបំពាន បុរាណវិទ្យានិងនគរខាងត្បូង គឺយូដា

ដែលបានចាប់ផ្តើមនៅឆ្នាំ 677 មុន គ.ស.

និងការចាប់ផ្តើមនេះពេលពីរពាន់បីរយឆ្នាំ ក្នុង ដានីយ៉ែល ជំពូក 8 ខ 14 នៅឆ្នាំ

457 មុន គ.ស.។ ចំនួនពីរយមកឆ្នាំមានភ្ជាប់ទំនាយទាំងពីរនោះជាមួយគ្នា

ហើយទំនាយទាំងពីរនោះត្រូវបានបង្ហាញមុនគ្នានៅក្នុងខគ្រឹះនៃសាសនាអាដវនៃទីស្តី
គឺ ដានីយ៉ែល ជំពូក 8 ខ 13 និង 14។ នៅក្នុងខនោះនោះ

ព្រះគ្រីស្ទបានណែនាំអង្គការដ៏ដ៏ដ្ឋានរបស់គេថា «ពួកបរិសុទ្ធមួយអង្គនោះ»

ដែលជាការបកប្រែពាក្យហេប្រឺ «Palmoni» មានន័យថា «អ្នករាប់ដ៏អស្ចារ្យ»។

អ្នករាប់ដ៏អស្ចារ្យ ណែនាំនិមិត្តទាំងពីរ ដែលតំណាងឲ្យខុសពីយោគរណ៍ទាំងពីរ

នៅក្នុងខគម្ពីរពីរនោះផ្ទាល់ ដែលបុរាណវិទ្យាវិភាគ

កំណត់ថាជាសសស្ត្រកណ្តាលនៃអាដវនេទីសម័យ។

ចំណុចចាប់ផ្តើមត្រូវបានភ្ជាប់គ្នាដោយតំណនិមិត្តត្រូវបានពេលពីរយមកឆ្នាំ

នៃដល់ពេលដែលត្រូវបានបំពេញនៅឆ្នាំ 1844។ ជំពូកពីរនៃហោហតុក

បញ្ចប់ដោយខគម្ពីរ ដូចនេះហើយមានសម្គាល់លេខ «ពីរយមកឆ្នាំ»

ដោយការបង្ហាញមួយផ្សេងទៀតពីអ្នករាប់ដ៏អស្ចារ្យ ពីព្រោះខគម្ពីរនោះកំណត់អ
ត្ថលក្ខណៈសំខាន់មួយនៃផែនការសម្រុះសម្រួលហោហតុក

ដែលបានចាប់ផ្តើមនៅកាលបរិច្ឆេទនោះ។

ប៉ុន្តែតាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនៃក្នុងព្រះវិហារបរិសុទ្ធជររបស់ទ្រង់៖
សូមឲ្យយើងនាំមកលម្អិតនូវសៀវភៅនេះចំពោះព្រះអង្គ។ ហាហេតុក ២:២០។

រយៈពេលទំនាយទាំងពីរ ដល់តំណាងឲ្យសសរសុភមង្គលកណ្តាលនៃអាដម្យែនីស៊ីម
ហើយដល់គ្រូបាទនៃនៃដោយផ្ទាល់ដោយព្រះអង្គគឺជាអ្នករាប់ដ៏អស្ចារ្យ
គ្រូបាទភ្ជាប់ជាមួយគ្នាដោយរយៈពេលពីររយមកនៃនាំ ហើយព្រះយេស៊ូវ
(ព្រះអង្គគឺជាអ្នករាប់ដ៏អស្ចារ្យ)
ដល់តែងតែសម្គាល់ចុងបញ្ចប់នៃអ្វីមួយជាមួយនឹងការចាប់ផ្តើមនៃអ្វីមួយ
បានសម្គាល់ការបញ្ចប់របស់ពួកវានៅចុងទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844
ដោយលេខពីររយមកហើយ។

ចលនារបស់ទេវតាទីមួយ ដូចជាចលនារបស់ទេវតាទីបីដដែល បានចាប់ផ្តើមនៅ
«ពេលវេលានៃចុងបញ្ចប់» មួយ (គឺឆ្នាំ 1798 និង 1989 តាមលំដាប់) ដល់នៅទីនោះ
«បុរាណវិទ្យា» នៃលើវិន័យ ជំពូក 26 គ្រូបាទកំណត់អត្តសញ្ញាណ
សញ្ញាសម្គាល់បន្ទាប់នៃក្នុងបុរាណវិទ្យាសុភមង្គលទាំងពីរ
គ្រូបាទសម្គាល់ដោយការបញ្ចប់នៃរយៈពេលពីររយមកនៃនាំ
ដល់ក៏ជាលក្ខខណៈពុទ្ធភាពមួយនៃ «បុរាណវិទ្យា» ដដែល
ពីព្រោះចំណុចចាប់ផ្តើមនៃនិមិត្តរូបទាំងពីរ (chazon និង mareh)
តំណាងឱ្យរយៈពេលពីររយមកនៃនាំមួយ ដល់ភ្ជាប់ទាំងពីរជាមួយគ្នា។

ការបោះពុម្ពព្រះគម្ពីរ King James នៅឆ្នាំ 1611 ការផ្ទេរឲ្យសាររបស់ Miller
ក្រោយជាទម្រង់ផ្សេងៗ ដូចដល់បានបោះពុម្ពផ្សាយនៅក្នុងកាសែត Vermont
Telegraph ការរៀបចំនិងចេញផ្សាយសេចក្តីប្រកាសឯករាជ្យ និងការបោះពុម្ពផ្សាយ
The Time of the End នៅក្នុងទស្សនវិស័យ Our Firm Foundation
សុទ្ធតែជាការបោះពុម្ពផ្សាយ។ ទាំងការចាប់ផ្តើម
និងការបញ្ចប់នៃរយៈពេលពីររយមកនៃនាំទាំងពីរ តំណាងឲ្យការបោះពុម្ពផ្សាយមួយ
ជាសញ្ញាសម្គាល់បុរាណវិទ្យាសុភមង្គល។ ចំនួន “ពីររយមក”
គឺជានិមិត្តរូបសញ្ញានៃតំណភ្ជាប់ទំនាយមួយ
ហើយការបោះពុម្ពផ្សាយទាំងបួនគ្រូបាទភ្ជាប់គ្នា
ដោយសារតែជាការបោះពុម្ពផ្សាយដូចគ្នា
ហើយក៏ដោយសារសារដល់គ្រូបាទតំណាងថា “ការកើនឡើងនៃចំណេះដឹង”
នៅក្នុងបុរាណវិទ្យាសុភមង្គលរៀងៗខ្លួនរបស់វាផងដែរ។

ព្រះគម្ពីរ ឆ្នាំ ១៦១១
តំណាងឲ្យការបុរាណវិទ្យាទាក់ទងនឹងលំដាប់លំដោយការស្ថាបនាស្នូលមកកាន់មនុស្សជាតិ។
សាររបស់ Miller គ្រូបាទដាក់ក្នុងបរិបទនៃទំនាយអំពីពេលវេលា
ហើយផ្តល់នូវសិទ្ធិទាំងពីររបស់ Habakkuk ផ្ទេរឲ្យអាចស្ថាបនាបានយ៉ាងងាយថា
សាររបស់ Miller គ្រូបាទបង្ហាញជាប្រភពដោយបន្ទាប់នៃបុរាណវិទ្យាសុភមង្គល “Vermont”
មានន័យថា “កូនបតែង” ហើយតាមការបំភ្លឺដោយព្រះវិញ្ញាណ “បតែង”
ជានិមិត្តរូបសញ្ញានៃសេចក្តីជំនឿ។

«សុបិននេះបានផ្តល់សេចក្តីសង្ឃឹមដល់ខ្ញុំ។ ខុសពីពេលវេលាដែលនេះ
នៅក្នុងគំនិតរបស់ខ្ញុំ តំណាងឲ្យសេចក្តីជំនឿ ហើយសេចក្តីណែនាំ
និងភាពសាមញ្ញនៃការទុកចិត្តលើព្រះ»

មានចាប់ផ្តើមក្នុងឡើងក្នុងព្រលឹងរបស់ខ្ញុំ»។ Christian Experience and Teachings, 28.

សាររបស់ Miller ត្រូវបានរៀបចំជាផ្លូវការ
ហើយត្រូវបានប្រកាសចេញពីក្រុមជំនុំសម្ភោសៈត្រង់ ព្រោះ “ភ្នំ”
មួយនៅក្នុងគ្រាប់ក្រោយ គឺជា “ក្រុមជំនុំ” មួយ។

ហើយនៅគ្រាប់ក្រោយ នឹងកើតមានឡើងថា ភ្នំនៃព្រះវិហាររបស់ព្រះយេស៊ូវ
នឹងត្រូវបានស្ថាបនាឡើងនៅលើកំពូលភ្នំទាំងឡាយ
ហើយនឹងត្រូវបានលើកឲ្យខ្ពស់ជាងភ្នំតូចៗទាំងឡាយ;
ហើយសាសន៍ទាំងអស់នឹងហូរមកកាន់ទីនោះ។ ហើយប្រជាជនជាច្រើននឹងទៅ
ហើយនិយាយថា ចូរអូនក្នុងឡាយមក
ហើយឲ្យយើងឡើងទៅកាន់ភ្នំរបស់ព្រះយេស៊ូវ ទៅកាន់ព្រះវិហារនៃព្រះរបស់យ៉ាកុប;
ហើយទ្រង់នឹងបង្ហាញយើងអំពីផ្លូវទាំងឡាយរបស់ទ្រង់
ហើយយើងនឹងដើរតាមមាគ៌ាទាំងឡាយរបស់ទ្រង់;
ដុបិតកុរិយាន៍នឹងចេញមកពីស៊ីយ៉ូន
ហើយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូវពីក្នុងយេស៊ូសាឡីម។ អសោយ ២:២, ៣។

សារនៃការសាកល្បងដល់ត្រូវបានរៀបចំជាផ្លូវការរបស់ Miller
បានចេញមកពីក្រុមជំនុំសម្ភោសៈត្រង់ ហើយការបោះពុម្ពពុទ្ធសាយដល់មានឈ្មោះថា The
Telegraph តំណាងឲ្យសារមួយមកពីស្ថានសួគ៌ ដូចដល់ព្រះគម្ពីរ King James Bible
បានផ្ទេរឱ្យ ពីព្រោះពាក្យ “telegraph” ដល់បង្កើតឡើងពីពាក្យក្រិកពីរ មានន័យថា
សារមួយពីចម្ងាយឆ្ងាយ។ ពាក្យទីមួយ (tele) មានន័យថា “ឆ្ងាយ ឬ ពីចម្ងាយ,”
ហើយពាក្យទីពីរ (grapho) មានន័យថា “សរសេរ ឬ កត់ត្រា” រួមគ្នា វាមានន័យថា “សរសេរ ឬ
បញ្ជូនពីចម្ងាយ។” នៅឆ្នាំ 1611 ព្រះជាម្ចាស់ តាមរយៈការផលិតព្រះគម្ពីរ King James
Bible បានបញ្ជូនសាររបស់ទ្រង់មកពីស្ថានសួគ៌
ហើយនៅចុងបញ្ចប់នៃពេលវេលាមុនឆ្នាំ សាររបស់ Miller
ដូចដល់ត្រូវបានរៀបចំជាផ្លូវការជាលើកដំបូងនៅឆ្នាំ 1831 ក្នុង Vermont Telegraph
ក៏បានបញ្ជូនសាររបស់ព្រះជាម្ចាស់មកពីស្ថានសួគ៌ផងដែរ។ សារនោះគឺជា
“ការកើតឡើងនៃចំណេះដឹង” ដល់ត្រូវបានបើកឡើងនៅ “ពេលវេលានៃបញ្ចប់”
ក្នុងឆ្នាំ 1798
ហើយបន្ទាប់មកបានបង្កើតដំណើរការសាកល្បងបីដងសម្រាប់ជំនាន់នោះ។
បុរេគុតិសាស្ត្រនោះបានក្លាយជាគំរូជាមុននៃបុរេគុតិសាស្ត្ររបស់ Future for America។
សេចក្តីប្រកាសឯករាជ្យនៅឆ្នាំ 1776 តំណាងឲ្យការចាប់ផ្តើមនៃស្ថាប័ននៃដីក្នុង
វិវរណៈ ជំពូក 13។ វាតំណាងឲ្យការចាប់ផ្តើមនៃស្ថាប័នអាមេរិក
ហើយដោយការនោះផងដែរ
វាបញ្ជាក់អំពីការកម្រិតនៃឯករាជ្យនៅចុងបញ្ចប់នៃស្ថាប័នអាមេរិក។ សាររបស់ Future
for America (ដូចដល់ឈ្មោះបានបញ្ជាក់)
តំណាងឲ្យបញ្ចប់ដល់ត្រូវបានបង្ហាញជាគំរូនៅក្នុងការចាប់ផ្តើម
ដោយការបោះពុម្ពពុទ្ធសាយសេចក្តីប្រកាសឯករាជ្យ។ ពីរយមុនឆ្នាំក្រោយមក
គឺនៅឆ្នាំ 1996 ក្រសួងបម្រើដល់បានផលិតទស្សនាវដ្តី The Time of the End
បានទទួលអង្គភាពនីតិបុគ្គលដល់ពីមុនត្រូវបានដាក់ឈ្មោះថា Future for America។
នៅឆ្នាំនោះ ទស្សនាវដ្តី The Time of the End ដល់ត្រូវបានផ្តល់ឡើងពីអត្ថបទនានា

លែហានចេញផ្សាយក្នុងការបោះពុម្ពផ្សាយដដែលមានឈ្មោះថា Our Firm Foundation គួរឲ្យមានបោះពុម្ពផ្សាយ។

ឈ្មោះនៃកិច្ចប្រកាស Future for America សំដៅទៅលើបុរេវត្ថុនៃសេចក្តីប្រកាសឯករាជ្យ ពីព្រោះការបោះពុម្ពផ្សាយនោះមានសម្គាល់ការចាប់ផ្តើមនៃហេតុបរិច្ឆេទអាមេរិក ហើយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបង្ហាញចុងបញ្ចប់តាមរយៈការចាប់ផ្តើម។ ចំណងជើងនៃការបោះពុម្ពផ្សាយ គឺ The Time of the End ដដែលសំដៅទៅ "the time of the end" នៅឆ្នាំ 1989 ប៉ុន្តែក៏សំដៅដល់ចុងបញ្ចប់នៃពេលវេលាសកលបង្កផងដែរ នៅពេលមីកលៃក្រហាយ។ សារដដែលគួរឲ្យមានរបៀបចំជាផ្លូវការនៅក្នុងការបោះពុម្ពផ្សាយនោះ (ដានីយ៍លែ ជំពូក 11 ខ 40 ដល់ 45) គួរឲ្យមានបើកត្រង់ដោយការដួលរលំនៃហេតុការណ៍ស្រៀត នៅឆ្នាំ 1989 (the time of the end) ហើយខ្លាំងនោះដដែលគួរឲ្យមានបើកត្រង់ មានបង្ហាញដល់នៃបុរេវត្ថុសាស្ត្រមួយដដែលដំណើរទៅមុខចាប់ពីឆ្នាំ 1989 រហូតដល់ខទី 1 នៃជំពូក 12 ដដែលកំណត់អត្តសញ្ញាណថា មីកលៃក្រហាយ ហើយពេលវេលាសកលបង្កផងដែររបស់មនុស្សជាតិគួរឲ្យមានបិទ។

ចាប់ពីការបោះពុម្ពផ្សាយនៃ សេចក្តីប្រកាសឯករាជ្យ នៅឆ្នាំ 1776 រហូតដល់ការបោះពុម្ពផ្សាយសូសនាវដ្តី The Time of the End គឺសម្រាប់និយាយពេលវេលាមកឆ្នាំ ហើយទាំងការចាប់ផ្តើម និងការបញ្ចប់កំពុងនិយាយអំពីបុរេវត្ថុបទព្វយាករណ៍ដូចគ្នា។ ការបោះពុម្ពផ្សាយនៃ The Time of the End គួរឲ្យមានចងក្រងឡើងពីជំពូកទាំងឡាយដដែលមានបោះពុម្ពផ្សាយជាលើកដំបូងជាអត្ថបទនៅក្នុងការបោះពុម្ពផ្សាយ Our Firm Foundation ហើយវាគឺជាឈ្មោះសេចក្តីពិតខាងព្វយាករណ៍ថា បើគ្មានការកាន់ខ្ជាប់ជាប់លាប់នឹងសេចក្តីពិតមូលដ្ឋាននៃចលនា Millerite (ដដែលគឺជា "our firm foundation") នោះមិនអាចយល់អំពី "ការកើនឡើងនៃចំណេះដឹង" នៅក្នុង "ពេលវេលាចុងបញ្ចប់" ក្នុងឆ្នាំ 1989 បានឡើយ។

សញ្ញាសម្គាល់ផ្សេងៗដដែលគួរឲ្យមានគំណាងថា «ពេលវេលានៃបញ្ចប់» និងសញ្ញាសម្គាល់ផ្សេងៗដដែលគំណាងថា «ការផ្ទុះឡើងនៃសារនោះមានទម្ងន់ផ្សេងៗ» ក្នុងបុរេវត្ថុសាស្ត្រសុបិន្តនាទិយនាទេវតាទីមួយ និងទេវតាទីពីរ ទាំងពីរនោះសុទ្ធតែមានធាតុទាំងនាយនៃ «បុរេវត្ថុ» នៃលើកដំបូង ជំពូក ២៦។ សញ្ញាសម្គាល់ផ្សេងៗបន្ទាប់ក្នុងបុរេវត្ថុសាស្ត្រសុបិន្តនាទាំងនោះ គឺជាការផ្តល់អំណាចដល់សារនោះ ដូចដែលមានសម្គាល់ដោយការយាងចុះមករបស់ទេវតាទីពីររណៈ ១០ នៅថ្ងៃទី ១១ ខែសីហា ឆ្នាំ ១៨៤០ ឬទេវតាទីពីររណៈ ១៨ នៅថ្ងៃទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១។ ការសម្រេចបំពេញនៃទេវតាទីពីរ ក្នុងវិវរណៈ ជំពូក ៩ មាននាទីយនៃទេវតាទីពីររណៈ ១០ យាងចុះមក ហើយការសម្រេចបំពេញនៃទេវតាទីពីរ ក្នុងវិវរណៈ ជំពូក ១០ មាននាទីយនៃទេវតាទីពីររណៈ ជំពូក ១៨ យាងចុះមក។

ក្នុងបុរេវត្ថុសាស្ត្រសុបិន្តនាទាំងនោះ ភ្នំភ្លើងចុងក្រោយចាប់ផ្តើម «បុរេវត្ថុ» នៅចំណុចដដែលទេវតាទីមក។ នៅចំណុចនោះ សារនោះគួរឲ្យមាន «បុរេវត្ថុអំណាច» ដោយការបញ្ជាក់នៃវិវត្តិការណ៍ដដែលមានទម្ងន់ជាមុន។ ចំពោះពួកមីឡិវាយ វាគឺជាការបញ្ចប់នៃអធិការរបស់អូតូម៉ង់

ក្នុងការបំពេញកុមារនាយអំពីពលរដ្ឋនៃសាសនាអ៊ីស្លាមនៃទេនាទីពីរ នៅក្នុង
វិវរណៈ ជំពូក ៩ ខ ១៥។ ចំពោះចលនានៃមនុស្សមួយនៃបួនមីនបួនពាន់នាក់ វាគឺជា
«ការផ្ទេរឱ្យបុរាណជាតិទាំងឡាយខឹងសម្បហរ»

ដដែលជាកុមារនាយអំពីសាសនាអ៊ីស្លាមនៃទេនាទីបី
ដដែលស្ថិតនៅក្នុងពលនៃត្រូវទីបុរាណ នៅក្នុង វិវរណៈ ១០:៧ ដដែលគួរបំពេញ
នូវពលអគារជំរុញទីក្រុងញូយ៉ក គួរបំពេញផ្សេងៗ។

គួរបំពេញសម្ភារៈសំខាន់ៗនៃបុរាណសាស្ត្រសុភវបុត្រនាទាំងនោះ
មានទំនាក់ទំនងដោយផ្ទាល់ជាមួយនឹងកិច្ចការរបស់ព្រះអង្គអនុកគណនាដ៏អស្ចារ្យ
ដដែលទ្រង់ដាក់ហត្ថលេខារបស់ទ្រង់លើទំនាក់ទំនងនៃមិត្តភាពទាំងពីរ
ដដែលតំណាងឱ្យព្រះបិតាប្រឆាំងនឹងព្រះបាទបុរាណមុននៃនា។
អនុកយាមព្យាករណ៍ដដែលគួរបំពេញលើកឡើងនូវពលទេវតាចុះមក
បាត់បង់គួរឱ្យមានមួយ ដដែលបញ្ចូលសារនៃកាន់ឡើងវិញ ដោយនៅក្នុងឆ្នាំ 1856
នោះ គួរបំពេញដោយផ្ទាល់ជាមួយនឹងការបំពេញក្នុងពេលនៃជំងឺរាងរបស់ "បុរាណគុរ"។
សញ្ញាសម្ភារៈនៃការងាររបស់ហាហតុក
ដដែលគួរបំពេញតំណាងដោយផ្ទាល់នៃទីអនុកគុរសុភវបុត្រ 1843 និង 1850
ដដែលទាំងពីរបង្ហាញជាប្រភពនៃ "បុរាណគុរ" នោះ
បាត់បង់នូវចលនាចុះមករបស់ទេវតា និង "ការខកចិត្តលើកិច្ចមួយ"
នៅក្នុងបុរាណសាស្ត្រសុភវបុត្រនីមួយៗ។

សញ្ញាសម្ភារៈផ្សេងៗនៃ «រយៈពេលពន្យារពេល»
គួរបំពេញដោយផ្ទាល់នឹងការព្យាករណ៍ដដែលបាត់បង់ក្នុងឆ្នាំ 1843
ដដែលជាការព្យាករណ៍អំពីការសម្រេចពេញលេញទាំងពីរ គឺរយៈពេលពីរពាន់បីរយឆ្នាំ
និងរយៈពេលពីរពាន់បុរាណមុននៃឆ្នាំផងដែរ។ សារនៃសម្រកកណ្តាលអនុកគុរ គឺជាការកំណត់
អត្តសញ្ញាណនៃការសម្រេចពេញលេញនៃជិតមកដល់នៃរយៈពេលព្យាករណ៍ទាំងពីរនោះ។
«ទុរ» នៃសម័យកាលការប្រកាន់បុរាណនៃបាត់បង់បិទ នៅសញ្ញាសម្ភារៈផ្សេងៗក្នុងក្រោយ
កំណត់អត្តសញ្ញាណការសម្រេចពេញលេញនៃរយៈពេលព្យាករណ៍ទាំងពីរនោះ
ហើយសម្ភារៈទីកន្លែងដដែលគួរឱ្យបុរាណ ឬគួរឱ្យប្រើប្រាស់ ចាប់ផ្តើមបន្តលើឡើង។
សញ្ញាសម្ភារៈផ្សេងៗនៃក្នុងបុរាណសាស្ត្រនីមួយៗ
គួរបំពេញដោយផ្ទាល់នឹង «បុរាណដង» ហើយ «បុរាណដង»
នោះតំណាងឱ្យខុសស្មើឡាយដដែលចងក្រងដោយបុរាណសាស្ត្រទាំងពីរជាមួយគ្នា
ហើយបុរាណសាស្ត្រទាំងពីរនោះតំណាងឱ្យសារនៃក្បួនច្បាប់ចុងក្រោយ។

យើងនឹងបន្តការសិក្សានេះនៅក្នុងអត្ថបទបន្ទាប់។

«សម្រាប់អនុកទាំងឡាយដដែលជំពប់នូវព្រះបន្ទូល ដោយព្រះមិនស្តាប់បង្គាប់»
នោះ ព្រះគ្រីស្ទជាថ្មីនៃការជំពប់ចិត្តដល់ពួកគេ។ ប៉ុន្តែ
«ថ្មីដដែលពួកគេដដែលបានបដិសេធ
ថ្មីនោះដដែលបានគួរតាំងឡើងជាថ្មីមកដដែលដល់ខាង»។
ដូចជាថ្មីដដែលគួរបំពេញបដិសេធនោះ
ព្រះគ្រីស្ទក្នុងបស្ចឹមកម្មរបស់ទ្រង់នៃលើផ្ទៃនៃដី ក៏បានទុំទូរនូវការមិនអើពើ
នឹងការផ្ទេរឱ្យបុរាណផងដែរ។ ទ្រង់ «គួរបំពេញមនុស្សមើលងាយ និងបដិសេធ
ជាមនុស្សនៃទុក្ខព្រួយ ហើយស្គាល់ច្បាស់អំពីសេចក្តីសោកសៅ...
ទ្រង់គួរបំពេញមើលងាយ ហើយយើងខ្ញុំមិនបានគិតទុកទ្រង់ជាអ្វីឡើយ»។ អសោយ

53:34 ប៉ុន្តែតែលេវីលោធិកមកដល់ហើយ ដល់ទ្រង់នឹងត្រូវបានលើកមកវិញ។
ដោយការរស់ឡើងវិញពីក្នុងចំណោមមនុស្សសុលាប ទ្រង់នឹងត្រូវបានប្រកាសថាជា
«ព្រះរាជបុត្រនៃព្រះដោយព្រះចស្តេច»។ រ៉ូម 1:4
នៃក្នុងការយាងមកជាលើកទីពីរបស់ទ្រង់
ទ្រង់នឹងត្រូវបានសម្បជ័យជាព្រះអម្ចាស់នៃស្ថានសួគ៌ និងផែនដី។
អ្នកទាំងឡាយដែលឥឡូវនេះហៀបនឹងឆ្កាងទ្រង់
នឹងទទួលសុភាពសេចក្តីអស្ចារ្យរបស់ទ្រង់។ នៅចំពោះមុខសកលលោក
ថ្មីដែលត្រូវបានបង្កើតឡើង នឹងក្លាយជាថ្មីមកដ៏សំខាន់។

«ហើយលើអ្នកណាក៏ដោយដែលថ្មីនេះផ្តល់លក់លើ
នោះវានឹងកើតឡើងថ្មីជាមុន»។ ប្រជាជនដែលបានបង្កើតឡើង
នឹងយើងទីក្រុង និងជាតិសាសន៍របស់ខ្លួនត្រូវបំផ្លាញក្នុងពេលមិនយូរប៉ុន្មាន។
សិរីរុងរឿងរបស់ពួកគេនឹងត្រូវបំបាក់ ហើយត្រូវបានបំបាក់ដោយដូចជានៅមុខខ្យល់។
ហើយអ្វីៗទាំងឡាយដែលបានបំផ្លាញជនជាតិយូដា? គឺជាថ្មីនោះឯង
ដែលបំបាក់ពួកគេបានដល់លើវា នោះវានឹងបានជាស្រុកភាពរបស់ពួកគេ។
គឺជាព្រះគុណនៃព្រះដែលត្រូវបានមើលងាយ សេចក្តីស្មោះត្រង់ដែលត្រូវបានបង្កើត
សេចក្តីមេត្តាករុណាដែលត្រូវបានស្គាល់តាមមុខ។
មនុស្សសាបដាក់ខ្លួនឯងឲ្យប្រឆាំងនឹងព្រះ
ហើយអ្វីៗទាំងអស់ដែលនឹងបានជាសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ពួកគេ
បានប្រកែកឲ្យទៅជាសេចក្តីវិនាសរបស់ពួកគេ។
អ្វីៗទាំងអស់ដែលព្រះបានតែងតាំងសម្រាប់ជីវិត
នោះពួកគេបានយើងថាជាសម្រាប់សេចក្តីស្លាប់។
ក្នុងការឆ្កាងព្រះគ្រីស្ទរបស់ជនជាតិយូដា
មានសេចក្តីវិនាសនៃក្បួនយូសាឡីមពាក់ព័ន្ធនៅក្នុងនោះ។
ឈាមដែលបានហូរនៅលើកាល់រ៉ូម
គឺជាទម្ងន់ដែលទម្លាក់ពួកគេចុះទៅក្នុងសេចក្តីវិនាស សម្រាប់លោកិយនេះ
និងសម្រាប់លោកិយខាងមុខ។ ដូច្នេះដំបូង នឹងកើតមាននៅថ្ងៃចុងក្រោយដ៏ធំធេង
នៅពេលការជំនុំជម្រះនឹងផ្តល់លើអ្នកដែលបង្កើតឡើងព្រះគុណរបស់ព្រះ។ ព្រះគ្រីស្ទ
ដែលជាថ្មីនៃការជំពប់របស់ពួកគេ
នោះពេលនោះនឹងលេចមកចំពោះពួកគេដូចជាភ្នំមួយសម្រាប់សងសឹក។
សិរីរុងរឿងនៃព្រះភក្ត្ររបស់ទ្រង់ ដែលចំពោះមនុស្សសុចរិតគឺជាជីវិត
នោះចំពោះមនុស្សអាក្រក់នឹងទៅជាគុណវិបត្តិបំផ្លាញ។
ដោយសារសេចក្តីស្មោះត្រង់ដែលត្រូវបានបង្កើត ព្រះគុណដែលត្រូវបានមើលងាយ
មនុស្សសាបនឹងត្រូវវិនាស។

តាមរយៈគំរូជាច្រើន និងការព្យាបាលដដែលៗ ព្រះយេស៊ូវបានបង្ហាញថា
តើលទ្ធផលអ្វីនឹងកើតមានដល់ពួកយូដា
ដោយសារតែការបង្កើតឡើងនៃព្រះរាជបុត្រនៃព្រះ។ នៅក្នុងពាក្យទាំងនេះ
ទ្រង់កំពុងមានបន្ទូលទៅកាន់មនុស្សទាំងអស់ក្នុងគ្រប់សម័យកាល
ដែលបង្កើតមិនព្រមទទួលទ្រង់ជាព្រះប្រោសលោះរបស់ខ្លួន។ ការព្យាបាលនីមួយៗ
គឺសម្រាប់ពួកគេ។ ព្រះវិហារដែលត្រូវបានបំពានបរិសុទ្ធភាព
ក្នុងបុរេដដែលមិនស្គាល់បង្កាប អ្នកចម្លែកៗទាំងឡាយដូចជាក្នុងក្រុន
នឹងអ្នកសង់សំណង់ដែលពោរពេញដោយការមើលងាយ
សុទ្ធតែមានគំរូស្រដៀងគ្នានៅក្នុងបទពិសោធន៍របស់មនុស្សមានហឫទ័យប្លែកៗ
លុះត្រាតែប្រើចិត្តវិនាសកម្មដែលរឿងទាំងនោះបានបញ្ជាក់ជាមុន

នឹងកុលាយជាចំណែករបស់គេ។ The Desire of Ages, 599, 600.